

Dr. Leopold Wiklicky – vzpomínka na významnou osobnost

V časopisu AgroZucker – AgroStärke se objevila zpráva, že letos v dubnu zemřel ve věku 90 let dr. Leopold Wiklicky. V Listech zaznamenáváme personálie týkající se domácích osobností, v tomto případě však je, podle mého názoru, na místě učinit výjimku. Dr. Wiklicky končil svoji profesní kariéru jako předseda představenstva společnosti Agrana, pro nás měl však mimořádný význam jako její hlavní agronom v 70. a 80. letech minulého století. To byla doba, kdy v celé střední Evropě byla ve velké krizi jakost cukrové řepy. Cukernatosti poklesly k 16 %, snížila se výtěžnost rafinády. U nás to bylo ještě mnohem horší, cukernatost poklesla i pod 14 % a výtěžnost rafinády na 10–11 %. Byla za tím mezerovitost porostů, odrůdy, zkrmování chrástu a zejména hnojení dusíkem i vysoko přes 200 kg·ha⁻¹ N. Rakousko bylo první zemí, kde, právě pod vedením dr. Wiklickyho, začali systematicky pracovat na nápravě. Zavedli nákup podle

cukernatosti, půdní rozbory a doporučování dávky dusíku. Rakouské řepářství se tenkrát pro nás stalo vzorem, jejich cukernatost 18 % byla pro nás tenkrát úroveň snů. Dr. Wiklicky tu byl, aby poradil, tlumočil jsem při tom. Výsledkem byl i u nás nákup podle cukernatosti, tuším od roku 1984, a po roce 1985 i půdní rozbory, zejména na zásobu dusíku. Ke zlepšení docházelo pomalu, opravdový zlom nastal až po roce 1990.

Neodpustím si jednu zajímavost. Průměrná výměra řepy na pěstitele byla tenkrát v Rakousku hluboko pod 5 ha, řepa se vykupovala na filiálních ukládkách v jednotlivých vesnicích a nešlo stanovovat cukernatost od každého pěstitele zvlášť. Stanovovala se cukernatost z filiální ukládky celkem, pro celou vesnici. A žárliví pěstitelé se hlídali mezi sebou, aby vesnice nebyla v cukernatosti na chvostu. Kupodivu to fungovalo.

Dr. Leopold Wiklicky byla osobnost mimořádně významná nejenom pro rakouské, nýbrž také pro české řepářství a cukrovarnictví.

Jaromír Chochola